

dette, maatte vi give Paragraphen en, saadan Redaction, at de Udgifter, der blive bevilgede, alene omfatte det virkelige Statsraad. I den Henseende have vi tilladt os at benytte et Forslag, som den ærede Finantsminister ikke stillede, men antydede under Finantslovens 2den Behandling i det opløste Folkething. Det gaaer, som man vil see, ud paa, at Kongeriget overtager alle Udgifterne, der vedkomme det, nemlig sin Andeel af Gageringen af de 4 Ministre, der ere fælles for hele Monarchiet, Gageringen af de 3 Ministre, der ere særlige for Kongeriget, samt Kongerigets Andeel til Statssecretariatet, og at derimod Gageringen af den slesvigiske og den holsteenske Minister overlades til de andre Landsdele. Paa denne Maade bliver Paragraphens Redaction aldeles correct. Den næste Forandring, vi have foreslaaet, er med Hensyn til Ministrenes Gager. Vi have nemlig foreslaaet, at en Deel af denne kun skal være Taffelpenge. Hidtil ere Ministrene lønede med en aarlig Gage af 4,500 Rbd., men der er i den nu foreslaaede Finantslov optaget en Gage for dem af 6000 Rbd. Vi have troet, at efter den høie Stilling, som disse Mænd indtage i Samfundet, var maassée 4,500 Rbd. aarlig noget for lidt, og vi have derfor troet at burde gaae ind paa den Forhøielse, som er foreslaaet. En aarlig Indtægt af 6000 Rbd. kan neppe ansees for at være for høj; men idet vi have fundet Anledning til at gaae ind derpaa, saa er der ogsaa et andet Hensyn, som har gjort sig gjældende, og det er det, at vi ikke fandt, at der var nogen Grund til at gjøre Udgangen til Pension større for Ministrene, end den havde været før. Vi have derfor søgt at finde et Udtryk for at vise, at dette Tillæg ikke skulde give nogen Udgang til Pension. Hertil have vi valgt Ordet: „Taffelpenge,“ og vi have derfor tilladt os at foreslaae, at de 1,500 Rbd. af de 6000 Rbd. skulde opføres som Taffelpenge, thi derved bleve Ministrene ikke pensionsberettigede for dette Beløbs Bedkommende, og derved antydes tillige, at denne høiere Gagering væsentlig kun er bestemt til at skulle betragtes som et Bederlag for Udgifter, som deres Stilling medfører. Den tredie Bestanddeel, hvoraf Ændringsforslaget

bestaaer, gaaer ud paa, at der for Udenrigsministerens Bedkommende skulde bortfalde 2000 Rbd. af hans Taffelpenge ved Vacance. Saaledes som Forholdet vil være, naar vort Forslag vedtages, vil Udenrigsministeren foruden de 6000 Rbd., som de øvrige Ministre faae, desuden faae 4000 Rbd. Han har nu 6000 Rbd. foruden en Gage af 6000 Rbd.; af de 6000 Rbd., han nu har i Taffelpenge, er det, vi have tilladt os at foreslaae, at de 2000 Rbd. skulde bortfalde ved Vacance; i en tidligere Bestemmelse fra 1847 i Christian den Ottendes Tid var det netop bestemt, at Taffelpengene kun skulde være 4000 Rbd. Dersom vort Forslag bliver vedtaget, saa vil Folgen deraf være, at denne Minister for Fremtiden faaer 10,000 Rbd. om Aaret, hvilket vistnok, efter vore Forhold, maa ansees for en passende Gage. Det var det, jeg havde at sige om disse Ændringsforslag.

Finantsministeren: Naar jeg har bedet om Ordet, saa er det kun for at erindre om, at Grunden til, at der fra Ministeriets Side ikke tidligere har været, og heller ikke endnu i Dag vil blive udtalt noget videre med Hensyn til de Forslag, der ere stillede til §§ 14 og 16, ikke er at søge deri, at vi billige dette Forslag; men Lænsgheden, idetmindste fra min Side, er at søge deri, at jeg anseer det for at være uden Nytte at modsætte mig dem.

Da Ingen mere begjærede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved

1) § 14. Civillisten.

Paragraphen foreslaaet redigeret paa følgende Maade:

Til Civillisten opføres 480,000 Rbd. som Kongerigets Andeel af den for Danmarks Rige ved den Kgl. Kundgjørelse af 30te Mai 1849 § 11 bestemte Sum af 600,000 Rbd.

vedtoges eenstemmig med 65 Stemmer.

2) § 14, saalydende:

Til Civillisten opføres 480,000 Rbd. som Kongerigets Andeel af den for Danmarks Rige ved den Kgl. Kundgjørelse af